

RECHTSPRAAK

Geschil over weigering door pensioenfonds van voorgedragen kandidaat-bestuurder namens pensioengerechtigden. Ondanks ruime beoordelingsvrijheid voor pensioenfonds of kandidaat voldoet aan profiel heeft het pensioenfonds de kandidatuur ten onrechte afgewezen. Onvoldoende grond voor twijfels aan integriteit en vruchtbare samenwerkingsmogelijkheden.

Bedrijfstakpensioenfonds weigert de namens de (vereniging van) pensioengerechtigden voorgedragen kandidaat-bestuurder. Volgens de brief van 19 januari 2018 van het pensioenfonds voldoet de kandidaat niet aan de gestelde eisen. De vereniging heeft bij brief van 26 januari 2018 gemotiveerd bezwaar gemaakt. Bij e-mail van 5 februari zijn de vereniging en de afgewezen kandidaat-bestuurder uitgenodigd voor een hoorzitting. Zij hebben daarvan geen gebruik gemaakt. Bij brief van 8 maart 2018 heeft het pensioenfonds het bezwaar ongegrond verklaard. In kort geding vordert de vereniging onder meer de voorgedragen kandidaat-bestuurder te accepteren. De voorzieningenrechter overweegt dat het pensioenfonds op grond van de Pensioenwet een ruime vrijheid toekomt bij de beoordeling of een kandidaat-bestuurder voldoet aan het functieprofiel. Die vrijheid wordt begrensd door de situatie waarin het oordeel dat niet aan het profiel wordt voldaan is gebaseerd op feiten en omstandigheden die niet juist zijn of die dit oordeel naar objectieve maatstaven bezien niet kunnen dragen. Het bestuur heeft naar het oordeel van de rechter op onterechte gronden de kandidatuur afgewezen. Een praktische fout van de kandidaat bij een ander pensioenfonds (beëindiging registratie KvK) rechtvaardigt niet het zwaarwegend label ernstige twijfel aan integriteit. Aan de houding en reacties van de kandidaat tijdens het gesprek mag het pensioenfonds niet de conclusie verbinden dat met hem niet (vruchtbaar) valt samen te werken in het bestuur. Externe, objectieve gegevens van deskundige instanties duiden erop dat de kandidaat geschikt is als bestuurder van een pensioenfonds, ook ten aanzien van samenwerking en integriteit. De rechter gebiedt het pensioenfonds om de kandidaat-bestuurder te accepteren.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 30 maart 2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:1353

Zaaknummer: C/16/454533 / KG ZA 18-67

Rechter: F.C. Burgers

Advocaten: A.G. van Marwijk Kooy, E. Lutjens

Wetsartikelen: 102 lid 4 jo. 100 lid 7 jo 106 Pensioenwet

Trefwoorden: pensioenfondsbestuur, weigering kandidaat

Categorie: Uitleg

Roepnaam: Weigering kandidaat bestuurder

RECHTSPRAAK

Uitsluiting AOW-gerechtigden van transitievergoeding is geen leeftijdsdiscriminatie.

De Kantonrechter Utrecht heeft de Hoge Raad prejudiciële vragen gesteld over de wettelijke uitsluiting van AOW-gerechtigden van de transitievergoeding (art.7:673 lid 7 BW). De Hoge Raad oordeelt dat dit leeftijdsonderscheid objectief gerechtvaardigd is. Het voorkómen dat personen die in de regel niet langer zijn aangewezen op het verrichten van arbeid om in hun levensonderhoud te voorzien, toch recht hebben op een transitievergoeding, is een legitiem doel. Voorts is de regeling passend en noodzakelijk. Duidelijk is dat de regel niet ongeschikt is voor het bereiken van het beoogde doel, aangezien hij daadwerkelijk voorkomt dat de transitievergoeding toekomt aan een categorie van personen die in de regel niet langer is aangewezen op het verrichten van arbeid om in het levensonderhoud te voorzien. De uitsluiting maakt niet op excessieve wijze inbreuk op de legitieme belangen van personen aan wie op grond daarvan geen transitievergoeding toekomt. De uitsluiting berust op een bewuste keuze van de wetgever, aan wie ten aanzien van werkgelegenheids- en arbeidsmarktbeleid een ruime beoordelingsvrijheid toekomt, en maakt onderdeel uit van het stelsel van het nieuwe ontslagrecht als geheel. De wetgever heeft bij de totstandkoming van dit stelsel de belangen van de diverse te onderscheiden groepen (werkgevers, oudere werknemers, jongere werknemers) tegen elkaar afgewogen. De uitkomst daarvan is dat een arbeidsovereenkomst zonder inhoudelijke toets en zonder kosten voor de werkgever moet kunnen eindigen op het moment dat de werknemer de AOW-leeftijd heeft bereikt. Daarbij is van belang dat deze werknemer ter compensatie van het wegvallen van zijn inkomen uit arbeid, in het algemeen aanspraak kan maken op een AOW-uitkering, die in voorkomend geval wordt aangevuld met een in dienstverband opgebouwde pensioenuitkering.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 20 april 2018

ECLI: ECLI:NL:HR:2018:651

Zaaknummer: 17/03500

Rechter: C.A. Streefkerk, C.E. du Perron, M.J. Kroeze, C.H. Sieburgh, H.M. Wattendorff

Advocaten: H.J.W. Alt, R.A.A. Duk

Wetsartikelen: 7 WGBL

Trefwoorden: transitievergoeding, uitsluiting, leeftijdsdiscriminatie

Categorie: Gelijke behandeling

Roepnaam: Transitievergoeding WGBL

RECHTSPRAAK

***Pensioenverweer mogelijk na voorwaardelijk verzoek tot echtscheiding.
Pensioenverweer vrouw slaagt niet. Niet betwist is dat man geen pensioen
heeft opgebouwd.***

Nederlandse man en vrouw zijn gehuwd onder huwelijkse voorwaarden en woonachtig in Californië. In geschil is onder meer rechtsmacht. Man heeft echtscheidingsverzoek ingediend in Nederland, vrouw meent dat Californische rechtbank bevoegd is. Zij voert onder meer pensioenverweer, ondanks het feit dat zij in eerste aanleg om echtscheiding heeft verzocht. Het hof oordeelt als volgt. De vrouw is gerechtigd een beroep te doen op het pensioenverweer, nu zij op het moment van haar instemming met de echtscheiding op voorhand niet werd bijgestaan door een advocaat en derhalve geen zelfstandig verzoek kon doen. Het hof merkt de mededeling van instemming van de vrouw aan de advocaat van de man met het op voorhand uitspreken van de echtscheiding, niet als een zodanig verzoek aan. Het pensioenverweer kan echter niet slagen. Ter zitting heeft de vrouw de stelling van de man dat er geen pensioen is opgebouwd in B.B.V., niet betwist. De man heeft de stelling van de vrouw dat de man nog andere voorzieningen heeft getroffen, betwist en de vrouw heeft deze stelling niet geconcretiseerd.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 14 februari 2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:657

Zaaknummer: 200.220.939/01 en 200.220.941/01

Rechter: C.M. Warnaar, E.A. Mink, R.L.M.C. Janssen

Advocaten: O.J.V. van Beekhof, M.L.A. van Opstal

Wetsartikelen: 1:153 BW

Trefwoorden: scheiding, pensioenverweer

Categorie: Scheiding

Roepnaam: Californisch pensioenverweer

RECHTSPRAAK

Verzoek om afstorting van pensioen in eigen beheer na scheiding van dga afgewezen wegens onvoldoende middelen. Verzoekschriftprocedure leent zich niet voor toestemmingsverzoek om medewerking vrouw aan stopzetting opbouw in eigen beheer. Hof gaat ervan uit dat vrouw meewerkt omdat dit tevens in haar belang is.

De echtscheiding is uitgesproken bij beschikking van 9 mei 2017 en ingeschreven in de registers op 21 augustus 2017. De man verzoekt toestemming om de pensioenopbouw in eigen beheer als dga te stoppen. De vrouw eist afstorting van dat pensioen. Het hof oordeelt dat de vrouw recht heeft op de helft van het ouderdomspensioen voor zover opgebouwd tijdens de huwelijkse periode en het bijzonder partnerpensioen. Op basis van commerciële grondslagen dient ten behoeve van de totale pensioenaanspraken van de vrouw een bedrag van € 220.185 te worden afgestort. Indien het ouderdomspensioen voor de vrouw moet worden afgestort, geldt dat de man recht heeft op eenzelfde bedrag (vgl. HR 14 april 2017, ECLI:NL:HR:2017:693). Naar het oordeel van het hof heeft de man met de door hem overgelegde financiële gegevens voldoende inzichtelijk gemaakt dat het de vennootschap aan middelen ontbreekt om het pensioen te kunnen afstorten. Het verzoek om afstorting wordt afgewezen. Wat de door de man verzochte vervangende toestemming tot stopzetting van de pensioenopbouw in eigen beheer betreft, overweegt het hof dat ook de vrouw belang heeft bij die stopzetting. Bij na 1 januari 2017 ongewijzigd voortgezette pensioenopbouw wordt de pensioenaanspraak immers op grond van de Wet uitfasering pensioen in eigen beheer in één keer belast tegen 52% en is een revisierente van 20% verschuldigd. Het hof gaat ervan uit dat de vrouw de door de man verzochte medewerking zal verlenen. Aangezien de verzoekschriftprocedure zich niet leent voor een toestemmingsverzoek om stopzetting wijst het hof dat verzoek af.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 28 maart 2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:799

Zaaknummer: 200.220.713/01; 200.220.715/01; 200.220.715/02

Rechter: A.N. Labohm, I. Obbink-Reijngoud, L.H.M. Zonnenberg

Advocaten: M. Moszkowicz, M. Boender-Radder

Trefwoorden: scheiding, directeur-grotaandeelhouder, pensioen in eigen beheer, afstorting

Categorie: Scheiding

RECHTSPRAAK

Verrekening pensioen scheiding uit 1982 volgens Boon/van Loon. Vordering vrouw niet verjaard. Beroep op rechtsverwerking door man slaagt gedeeltelijk.

Man en vrouw zijn gehuwd geweest in gemeenschap van goederen van 4 september 1970 tot 10 juni 1982. Het echtscheidingsconvenant van 1 juli 1982 bevat geen bepaling over pensioen. Het pensioen van de man is ingegaan op 1 april 2004. De vrouw heeft in 2004 de man aangeschreven over verrekening van zijn pensioen. De advocaat van de vrouw heeft hem op 5 augustus 2016 aangeschreven. Het hof overweegt dat op de echtscheiding het arrest Boon/van Loon van toepassing is. De vordering van de vrouw is niet verjaard omdat sprake is van een onverdeeld/overgeslagen goed ex artikel 3:179 BW dat te allen tijde voor verdeling in aanmerking kan komen. Ten aanzien van rechtsverwerking oordeelt het hof dat het op grond van redelijkheid en billijkheid gedeeltelijk slaagt. De vrouw heeft na haar brief van 2004 12 jaar gewacht, terwijl de man met pensioen was. Verrekening dient plaats te inden vanaf 5 augustus 2016. Beide partijen hebben grieven gericht tegen de pensioenberekeningen van het bureau van 2 en 6 februari 2017. Het hof neemt de berekeningen van 2 februari 2017 tot uitgangspunt. Het hof vernietigt het vonnis en veroordeelt de man tot betaling van een maandelijks brutobedrag van € 104,88 vanaf 5 augustus 2016.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 06 maart 2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:716

Zaaknummer: 200.212.809/01

Rechter: E.A. Mink, P.B. Kamminga en I. Obbink-Reijngoud

Advocaten: L.J.W. Govers, W.M. Smeets

Wetsartikelen: 6:2 en 248 BW: art. 3:179 BW

Trefwoorden: Scheiding 1982, Boon/Van Loon, verjaring, rechtsverwerking

Categorie: Scheiding

Roepnaam: Scheiding 1982

RECHTSPRAAK

Onderneming protesteert tegen premienota's op grond van verjaring. Hof oordeelt dat toepasselijke verjaringstermijn van artikel 3:308 BW vijf jaar na opeisbaarheid is. Pensioenpremies waren opeisbaar vanaf loonperiode, niet vanaf factuurdatum. Vordering is verjaard.

In geschil is of werkgever gehouden is tot betaling van pensioenpremies aan Bpf Bouw en sociale fondsen van 2007 tot en met 2014. De kantonrechter heeft de werkgever veroordeeld tot betaling van premies over die jaren. In hoger beroep betoogt de werkgever dat de premie over 2007 is verjaard. Hij beroept zich op artikel 3:308 BW. Het hof overweegt dat het uitvoeringsreglement bepaalt dat de pensioenpremie is verschuldigd over de loonperiode. Het gaat om periodieke vorderingen waarop de verjaringstermijn van vijf jaar ex artikel 3:308 BW van toepassing is. De pensioenpremies zijn opeisbaar veertien dagen na het einde van de loonperiode. Hetzelfde geldt voor de premies van de fondsen. De fondsen hebben na 14 januari 2013 aanspraak gemaakt op premies. De vordering over 2007 is verjaard.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 03 april 2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:570

Zaaknummer: 200.206.533/01

Rechter: mrs. R.S. van Coevorden, C.A. Joustra en M.V. Ulrici

Advocaten: mr. H. Orduseven-Semerci,
mr. S.K. Tuithof

Wetsartikelen: 3:308 BW

Trefwoorden: opeisbaarheid pensioenpremies, verjaring, stuiting

Categorie: Verplichtstelling

Roepnaam: Bpf Bouw

RECHTSPRAAK

Na echtscheiding verzoekt vrouw vergeefs dat haar pensioen geheel aan haar wordt toebedeeld.

Echtscheiding tussen man en vrouw is uitgesproken. Man heeft geen bekende woon- of verblijfplaats. De vrouw verzoekt haar pensioen geheel aan haar toe te bedelen. Het hof wijst dat verzoek af. Ingevolge het bepaalde in artikel 2 lid 1 van de Wet verevening pensioenrechten bij scheiding heeft de ene echtgenoot in geval van scheiding en voor zover de andere echtgenoot pensioenaanspraken heeft opgebouwd, overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens deze wet recht op pensioenverevening, tenzij de echtgenoten de toepasselijkheid van deze wet hebben uitgesloten bij huwelijkse voorwaarden of bij een bij geschrift gesloten overeenkomst met het oog op de scheiding. Nu partijen geen dergelijke overeenkomst dan wel huwelijkse voorwaarden hebben overgelegd en de vrouw ook heeft bevestigd dat zij hierover niets hebben vastgelegd, zal het hof het verzoek van de vrouw ten aanzien van de afwikkeling van de pensioenrechten afwijzen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 07 februari 2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:659

Zaaknummer: 200.226.622/01

Rechter: C.M. Warnaar, E.A. Mink, R.L.M.C. Janssen

Advocaten: P.J. de Bruin

Wetsartikelen: 2 WVPS

Trefwoorden: scheiding, pensioenverevening

Categorie: Scheiding

RECHTSPRAAK

Verevening pensioengelden tussen ex-echtelingen bij een buitenlandse pensioenregeling conform WVPS. Vrouw heeft recht op betaling van haar toekomstig deel pensioentermijnen. Rechtbank oordeelt na aktewisseling over hoogte toekomstige deel buitenlands pensioen.

Partijen zijn op 2 september 1976 te Rotterdam met elkaar gehuwd. De echtscheidingsbeschikking is op 1 maart 2001 ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand. De rechtbank heeft voor recht verklaard dat de door partijen opgebouwde ouderdomspensioenrechten dienen te worden verevend conform de WVPS en de man bevolen daaraan zijn medewerking te verlenen. De man is sinds 1 januari 1993 bij een Zwitserse pensioenverzekeraar, te weten Pax, Sammelstiftung BVG (verder: Pax) verzekerd. Sinds juni 2007 (65-jarige leeftijd) ontvangt de man een maandelijks brutobedrag van CHF 1.203,50. In het tussenvonnis (ECLI:NL:RBROT:2017:7402) heeft de rechtbank geoordeeld dat de vrouw recht heeft op betaling ineens jegens de man van het haar toekomstig deel van de reeds verstreken (maandelijkse) pensioentermijnen. Ook heeft de vrouw recht op betaling door de man van het haar toekomstig deel van de toekomstige (maandelijkse) pensioentermijnen. Onduidelijk is met welk bedrag de pensioenaanspraken van de man in de na-huwelijkse periode van 1 maart 2001 tot juni 2007 zijn toegenomen, welke vermogensgroei alleen aan de man toekomt en dus afgescheiden dient te worden van de te verrekenen pensioenuitkering. Daarover zijn aktes gewisseld. De vrouw erkent dat haar vorderingsrecht ziet op 148 maanden en het relevant percentage dat haar toekomt (33,18%). Zij stemt eveneens in met een gemiddelde wisselkoers per jaar. De rechtbank veroordeelt de man tot betaling van een bedrag van € 40.317,84 en 33,18% van de na januari 2018 tot datum uitspraak verstreken pensioentermijnen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 28 maart 2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:2531

Zaaknummer: C/10/525900 / HA ZA 17-415

Rechter: A. Eerdhuijzen

Advocaten: M.G. Hoogerwerf, M.W. Huijzer

Wetsartikelen: 1 WVPS

Trefwoorden: verevening pensioen ex-echtgenoten, WVPS, buitenlandse pensioenregeling

Categorie: Scheiding

Roepnaam: Verevening buitenlands pensioen

RECHTSPRAAK

Pensioenverrekening na scheiding 1985. Pensioen is nooit verrekend. Vrouw meldt zich 30 jaar later (2015). Toepassing arrest Boon/van Loon. Hof oordeelt dat verrekening niet over verleden plaatsvindt maar vanaf moment melding (2015).

Man en vrouw zijn getrouwd in 1964 en gescheiden per 2 januari 1985. Man heeft pensioen opgebouwd bij ABP. Pensioen is nooit verrekend of verevend. De advocaat van de vrouw maakt bij brief van 28 januari 2015 aanspraak op de helft van het opgebouwde ouderdomspensioen tot aan de datum van echtscheiding. Het hof oordeelt dat het arrest Boon/van Loon van toepassing is omdat de scheiding voor 1 mei 1995 (datum WVPS) heeft plaatsgevonden. Het hof is van oordeel dat de gevolgen van het niet-weten niet in zijn geheel op [appellant] of op [geïntimeerde] kunnen worden afgewenteld. Partijen zullen ieder een deel hiervan voor hun rekening moeten nemen en in dat kader is het hof met de rechtbank van oordeel dat er geen sprake is van onredelijke benadeling of verzwaring van de positie van [appellant], indien [geïntimeerde] vanaf 1 februari 2015 alsnog haar aanspraak op verdeling van de pensioenrechten geldend maakt. Geen rechtsregel verzet zich ertegen dat in een geval als dit, waarin periodiek betalingen moeten worden verricht, ten aanzien van het verleden wel sprake kan zijn van rechtsverwerking en ten aanzien van de toekomst niet.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 17 april 2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:3623

Zaaknummer: 200.201.071/01

Rechter: G. Jonkman, W. Breemhaar, J.D.S.L. Bosch

Advocaten: W.W.P. Mei, K. Spaargaren

Wetsartikelen: 6:2 BW, 6:248 BW

Trefwoorden: scheiding, pensioenverrekening, Boon/Van Loon, temporele werking

Categorie: Scheiding

Roepnaam: Verrekening toekomst, niet verleden

RECHTSPRAAK

Verzoek van gemeente om conservatoir derdenbeslag onder pensioenfonds ABP toegestaan.

Gemeente Helmond stelt schade te hebben geleden door toedoen van ex-echtgenoten die frauduleuze handelingen hebben verricht met gemeentegeld. Daarvoor verzoekt zij onder meer om conservatoir derdenbeslag onder pensioenfonds ABP. De voorzieningenrechter wijst de vordering jegens belanghebbende 1 toe, omdat deze geen verweer heeft gevoerd. De gemeente heeft naar het oordeel van de voorzieningenrechter voldoende aannemelijk gemaakt dat zij tegen belanghebbende 2 een in beginsel bewijsbare vordering heeft, op de gronden zoals vermeld in het verzoekschrift en de ter zitting overgelegde notitie. Aannemelijk is dat belanghebbende 2, zo zij al niet in detail op de hoogte was van de frauduleuze handelingen van belanghebbende 1 die voor de Gemeente schade hebben veroorzaakt, daarvan ten minste een gegronnd vermoeden moet hebben gehad, wat voor haar aanleiding had moeten vormen zich de uitgaven van belanghebbende 1 'van gemeentegeld' niet te laten welgevalen. Zo al geen sprake blijkt van onrechtmatig handelen of nalaten van belanghebbende 2 is voorshands ten minste aannemelijk dat zij ten koste van de Gemeente is verrijkt. Het staat de Gemeente vrij de grondslag van haar (voorgenomen) vordering en daarmee van het verzoek aldus aan te vullen, en een vordering op deze grondslag lijkt bepaald niet kansloos. De voorzieningenrechter wijst het verzoek toe.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 19 april 2018

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2018:3854

Zaaknummer: C/03/247164 / KG RK 18-163

Rechter: E.P. van Unen

Advocaten: B.M. Reinders, P.B.A. Acda

Wetsartikelen: 475 Rv, 700 Rv

Trefwoorden: conservatoir derdenbeslag onder pensioenfonds

Categorie: Uitleg

Roepnaam: Conservatoir beslag op pensioen

RECHTSPRAAK

Hotel protesteert tegen aansluiting (deel) personeel en daaruit voortvloeiende premies bij bedrijfstakpensioenfondsen Horeca en Catering. Hof oordeelt dat het hotel valt onder de verplichtstelling. Premie correct vastgesteld. Wettelijke rente en boete zijn conform uitvoeringsreglement.

Bedrijfstakpensioenfondsen Horeca heeft over 2013 premienota's gestuurd aan het hotel. Die premienota's zijn gedeeltelijk onbetaald gebleven, ook na incassopogingen. Na dagvaarding heeft de kantonrechter de vorderingen grotendeels toegewezen, inclusief wettelijke rente en buitengerechtelijke incassokosten. Het hotel bestrijdt in hoger beroep onder meer dat het onder de verplichtstelling valt, althans dat een deel van het personeel (technisch en schoonmaakpersoneel) er niet onder valt. Volgens het hof is voldoende komen vast te staan dat het hotel een werkgever is in de bedrijfstak horeca en catering. Het hof ziet geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de premie niet correct is vastgesteld. Wettelijke rente en boete zijn conform uitvoeringsreglement en rechtsgeldig. Buitengerechtelijke kosten zijn verschuldigd.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 03 april 2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:1410

Zaaknummer: 200.180.620_01

Rechter: J.P. de Haan, H.AE. Uniken Venema en D.W. Giltay Veth

Advocaten: A.J.T.J. Meuwissen, A.M. van Heest

Wetsartikelen: 4 Wet Bpf 2000

Trefwoorden: bedrijfstakpensioenfondsen, werkingssfeer, pensioenpremies verschuldigd

Categorie: Verplichtstelling

Roepnaam: Hotel

RECHTSPRAAK

Wisselen van pensioenuitvoerder vóór 1 oktober 2016 zonder inhoudelijke wijziging door Holland Casino valt niet onder de toenmalige reikwijdte van het wettelijk instemmingsrecht van de OR.

Holland Casino heeft het besluit genomen om de uitvoering van de pensioenregeling voor haar (ex-)werknemers per 1 juli 2017 over te hevelen van het ondernemingspensioenfonds naar de Stichting Algemeen Pensioenfonds (STAP). De OR heeft de nietigheid van dat besluit ingeroepen omdat hij instemmingsrecht zou hebben. Vanaf 1 oktober 2016 bepaalt de WOR dat de OR bij wisseling van pensioenuitvoerder instemmingsrecht heeft. De kantonrechter maakt uit de feiten op dat de OR in ieder geval eind augustus 2016 de keuze heeft gemaakt voor STAP als nieuwe uitvoerder. De kantonrechter oordeelt dat op grond van artikel 27 WOR, zoals dat luidde voor 1 oktober 2016, de OR geen instemmingsrecht toekwam op het punt van de keuze voor een nieuwe pensioenuitvoerder. Holland Casino kon het besluit daartoe derhalve zonder medezeggenschap van de OR nemen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 22 mei 2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:16492

Zaaknummer: 5787146 RP VERZ 17-50150

Rechter: C.W.D. Bom

Advocaten: E.J. Henrichs, M. Warmerdam, H. de Graaf

Wetsartikelen: 27 WOR

Trefwoorden: instemmingsrecht OR, wijziging pensioenuitvoerder

Categorie: Medezeggenschap

Roepnaam: OR Holland Casino

RECHTSPRAAK

Scheiding. Braziliaans huwelijksgoederengemeenschap partieel van toepassing. Hof oordeelt dat WVPS van toepassing is.

Na een scheiding met internationale aspecten heeft het hof in de tussenbeschikking van 7 september 2017 een eindbeslissing gegeven met betrekking tot een aantal geschilpunten. Omtrent de pensioenrechten van de vrouw heeft het hof een voorlopig oordeel gegeven dat het pensioen dat door de vrouw in Nederland is opgebouwd, verevend moet worden op basis van de Wet Verevening Pensioenrechten bij scheiding (de WVPS). De vrouw blijft bij haar standpunt dat de man ingevolge het Braziliaanse huwelijksvermogensrecht géén aanspraak kan doen gelden op (een deel van) haar pensioenrechten. Hieromtrent overweegt het hof dat verevening op grond van de WVP dient plaats te vinden ongeacht welk (buitenlands) huwelijksvermogensregime tussen partijen geldend is. Dat de man wél pensioenrechten heeft opgebouwd is door de vrouw niet, of in ieder geval onvoldoende, onderbouwd. Reeds om die reden faalt het hier bedoelde verweer van de vrouw. Het hof bepaalt dat de door de vrouw in Nederland opgebouwde pensioenrechten moeten worden verevend op basis van de Wet Verevening Pensioenrechten bij scheiding.

Instantie: Gerechtshof Den Bosch

Datum uitspraak: 26 april 2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:1781

Zaaknummer: 200.174.001_01

Rechter: M.G.W.M. Stienissen, M.J. van Laarhoven, G.J. Vossestein

Advocaten: W.C.G.J. Sterk, M. Moszkowicz Jr.

Wetsartikelen: WVPS

Trefwoorden: scheiding, internationaal, WVPS

Categorie: Scheiding